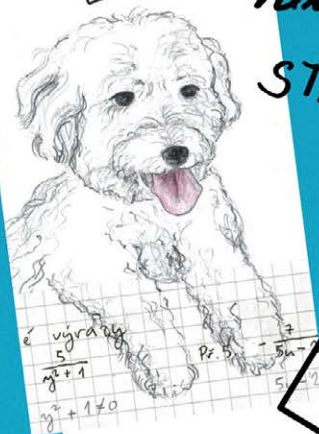

● — pointa

$$s = \frac{1}{2} a t^2$$

$$E = m c^2 ; c^2 = a^2 + b^2$$

$$E = m \cdot (\cancel{a^2 + b^2})$$

Nemí c^2 jako c^2 !

STAV SE V KABINETU! ▽

$$2 + \square = 5$$

~~MATFYZÁK~~

BUDOUCÍ ÚČA

ANEB PŘEVÁŽNĚ NEVÁŽNĚ O STUDIU V DOBĚ COVIDU

MARTINA ABRAHÁMOVÁ

$$F = m \cdot a$$

Budoucí úča

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ **pointa**

Martina Abrahámová

Budoucí úča – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

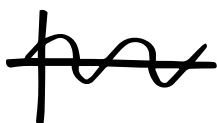
BUDOUCÍ ÚČA

ANEB PŘEVÁŽNĚ NEVÁŽNĚ O STUDIU V DOBĚ COVIDU

MARTINA ABRAHÁMOVÁ

$$s = \frac{1}{2} a t^2$$

$$F = m \cdot a$$

BUDOUCÍ ÚČA

ANEB PŘEVÁŽNĚ NEVÁŽNĚ O STUDIU V DOBĚ COVIDU

MARTINA ABRAHÁMOVÁ

$$2 + \square = 5$$

● ■ pointa

Copyright © Martina Abrahámová, 2021
Ilustrace © Veronika Drahoňovská, 2021
Obálka © Romana Indrová Semelková, 2021

ISBN tištěné verze 978-80-7650-471-4
ISBN e-knihy 978-80-7650-671-8 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-7650-672-5 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-7650-670-1 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Pro jachtaře, kteří vědí, že dobrý vítr není potřeba jen na vodě,
malíře, kteří nezuří nad špatně napnutým plátnem,
historiky, kteří nezapomněli žít v současnosti,
biology a chemiky, kteří nemají pocit, že svět končí s rozbitou
zkumavkou,
hudebníky, kteří se nehroučí, když jim uteče rytmus,
techniky, kteří se nezapomněli zastavit, aby se podívali
na východ slunce,
a hlavně lidi, kteří tohle všechno dokážou naučit druhé – pro vás pro
všechny jsou následující stránky...

Mám chuť napsat, že to bylo „kdysi dávno“, ale pojďme realisticky říct, že to nebylo včera, nebylo to pozítří a nebylo to ani předevířem.

Byla jsem v prváku na gymnáziu. Po přijímacích zkouškách jsem měla pocit, že mi patří svět, a vyrazila jsem na adaptační pobyt s novou třídou. Náš třídní učitel – na kterého dneska moc ráda vzpomínám – tehdy prohlásil, že nám ukáže, že fyzika a matematika nemusí být takový strašák, jak byli do té doby mnozí z nás zvyklí.

„Uvidíte, to vás přejde...“ pomyslela jsem si. Bylo mi patnáct, měla jsem o celém svém budoucím životě úplně jasno, byla jsem bytostně přesvědčená, že ze mě jednou bude novinářka a že mi celá fyzika může být ukradená.

Pletla jsem se...

Ve třetíku na gymplu, po přežití prvních pár hodin volitelných seminářů – z nichž na některé dnes vzpomínám dost nerada – jsem měla pocit, že mi patří svět, a pomáhala jsem s přípravou fantastické víkendové akce, která se měla u nás ve škole konat.

Tam jsem se potkala s jednou vyučující z matfyzu, která mi pověděla, že když mě něco opravdu baví, *můžu* se tomu věnovat, a že jestli chci, pomůže mi.

„Uvidíte, to vás přejde...“ říkala jsem si v duchu. Bylo mi sedmnáct, už jsem dobře věděla, že jsem v prváku neměla pravdu, ale byla jsem přesvědčená, že už jsem prohrála čas, kdy bych se bývala mohla věnovat něčemu jinému než psaní, na které jsem se do té doby fixovala, a že jsem si svoji dráhu nenávratně zvolila už někde v devítce.

Pletla jsem se.

Byla jsem o necelé dva měsíce starší a chystala jsem se poprvé vyrazit na víkend mezi skupinu fyzikářů. Připadala jsem si úplně maličká a vyděšená a netušila jsem, co mám čekat, ale byla jsem rozhodnutá, že pokud mi je někdo ochoten ukázat, jak se učí, když se to umí, tak z toho prostě nevyouvám.

„Uvidíš, to tě přejde...“ tvrdili mi všichni. Připadali si určitě hrozně chytrí... a i já si v koutku duše připouštěla, že se po víkendu mezi lidmi, kteří jsou o tolik chytřejší než já, schoulím do rohu, poraženecky pronesu, že na tohle nemám nervy, a pokorně se vrátím k přípravě na přijímací zkoušky na žurnál.

Mýlili jsme se.

Jsem na matfyzu. Učím se od těch nejlepších, které tahle země má, a mám to tam moc ráda.

„Uvidíš, to tě přejde...“ směje se mi spousta lidí. Myslí si, že to za ty nervy nestojí, nechápou, co se mi na tom může líbit, a odhadují, kdy to zabalím a půjdu dělat něco *normálního*.

A já se tomu už jenom tiše směju. Protože nepoučitelná sice jsem, ale zase ne tak úplně...

Když jsem tyhle stránky dopisovala, přišel ke mně kamarád a ptal se, jestli se mi to všechno opravdu stalo.

Natáhla jsem se, z police s knížkami vytáhla *Báječná léta pod psa* a přistrčila jsem mu je pod nos.

Pan Viewegh to tam totiž napsal úplně geniálně. „Tento román – jako koneckonců většina románů – je obvyklou směsicí tzv. pravdy a tzv. fikce. Ať už je poměr těchto složek jakýkoli, nelze rozhodně tvrdit – jak často tvrdí mnozí čtenáři – že postavy románu skutečně žijí a že události v něm zobrazené se skutečně

staly. Stejně tak ovšem nelze tvrdit – jak nás na tomto místě ujišťují mnozí autoři – že „osoby a události následujícího příběhu jsou zcela smyšlené.“ *

A asi tolik můžu o svém dílku říct i já. Je tu proto, aby se nad ním sem tam někdo zasmál, aby sem tam někomu zlepšilo den, a snad i proto, aby si sem a tam nějaký vysokoškolák mohl říct „nejsem v tom sám“. Není to ani deník, ani kronika. Je to jednoduše úzký sešitek povídek, který je tady od toho, aby se nad ním čtenář mohl alespoň trochu pobavit.

A já vám všem moc děkuji, že to tak berete.

Vaše Martina

P.S.: Poté, co si moje první literární dílko přečetlo prvních několik kolegů a přátel, jsem se rozhodla připojit sem odpovědi na několik nejčastějších dotazů:

1) Ano, opravdu jde spočítat vektor rychlosti mravence lezoucího po otáčejícím se disku... a opravdu je to ošklivý výpočet.

2) Ano, někdy se opravdu stane, že si s námi vyučující potykají. Někdy dokonce i před začátkem studia.

3) Ano, zvládnout SIS znamená zvládnout vysokou – alespoň se to říká... já vám to budu moct potvrdit nebo vyvrátit až za pár let.

4) Ne, není to nemožné – ať už jste v textu kdekoliv. A vězte, že u nás na fakultě se dějí i úžasnější a zajímavější věci a že

---

* VIEWEGH, Michal. Báječná léta pod psa. Praha: Ikar, 2018. ISBN 978-80-249-3680-2.

z bláznů, kteří po tomhle světě pobíhají, právě u nás potkáte ty nejúžasnější. ;-)

Když jsem se ostatních ptala, jak to mám čtenářům vysvětlit, že naše škola funguje tak, jak funguje, poradili mi, abych napsala, že „tohle je prostě matfyz...“. A mají pravdu. Protože v té větě je naprosto všechno, co pro začátek potřebujete vědět...

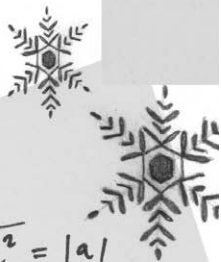
BUDOUCÍ
~~MATEMATIK~~
ÚČA

Martina
Abrahámová

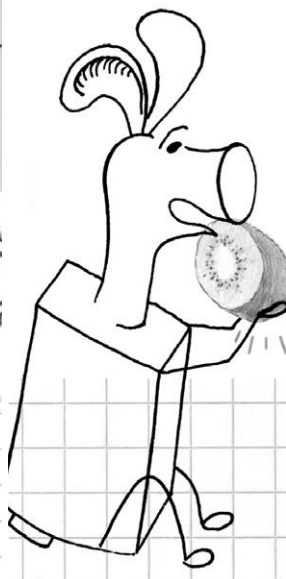

$$(a \cdot b)^3 = a^3 \cdot b^3$$

$$(\sqrt[n]{a})^n = \sqrt[n]{a^n} = a$$

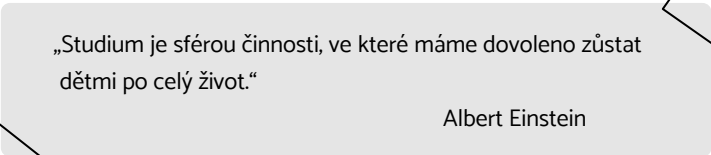
$$\sqrt{a^2} = |a|$$

Budoucí matfyzák

Každá cesta musí někde začít... Cesty námořníků začínají v přístavech, závodníci na startu, umělci obvykle ještě ve školních lavicích, programátoři nejčastěji u nějaké povedené hry.

A ti nejlepší učitelé matematiky a fyziky... začínají obvykle u nás na fakultě.

„Studium je sférou činnosti, ve které máme dovoleno zůstat dětmi po celý život.“

Albert Einstein